

Українські ВІСТІ

Неділя, 29 червня 1947 р.

UKRAINIAN NEWS

Число 33 (91) Рік III

Часопис виходить тричі на тиждень: у середу, п'ятницю, неділю

Адреса редакції й адміністрації: Neu Ulm, Ludwigstrasse 10.

Читайте сьогодні:

- Міжнародна інформація (стор. 1).
- Д-р Степан Росоха. Ганебний торг (стор. 2).
- Гансон Болдвін. США на історичному роздоріжжі (стор. 2).
- Студентська сторінка (стор. 3).
- Й. Рак. Дбаймо про дітей! (стор. 4).
- Ю. Мовчан. Чи потрібно нам дві харитативні організації? (стор. 4).



Питан не одержить позики?

ВАШІНГТОН. (ББС). 26 червня. Американський міністер закордонних справ Маршал сказав, що Китай правдоподібно не одержить заплянованих для нього експортно-імпортним банком 500 млн. доларів позики. Дозвіл на одержання кредитів банку минає наступного понеділка. Навряд чи можна буде щось зробити за такий короткий час. США відклали надання позики, підкреслив Маршал, доти, доки не стане ясно, що Китай намагається усталити внутрішній мир і спокій.

Ноти Англії і США до Румунії

ЛОНДОН. (ББС). 26 червня. Англійський уряд звернувся до румунського уряду з ноткою, протестуючи проти свавільних арештів у Румунії. Протягом останніх місяців там заарештовано 1,380 осіб. Без ніяких об'явувань кинули їх до в'язниць. Очевидно, вони належать до політичних противників уряду, і такі заходи уряду є запереченням елементарних прав людини і громадянина, зафіксованих у мирному договорі. Аналогічний протест вислали до Румунії також США.

Страйки у Франції

ПАРИЖ (ББС). 26 червня. Страйк шахтарів поширився з північної на центральну Францію. Страйкарі протестують проти політики крайньої економії і нестачі харчів. Становище погіршується ще й тим, що генеральна Конфедерація праці, опанована комуністами, підтримує страйкарів. Крім шахтарів, страйкують також текстильники, 20.000 робітників автомобільних заводів, 50.000 службовців банків і багато службовців універсальних магазинів. Тим часом політичне становище погіршується. Ліві соціалісти хотять змусити уряд податися до димісії, бо політика крайньої економії дуже непопулярна серед робітників.

Увечері міністри продукції Лякості пошастило дійти до порозуміння з лідерами шахтарів. Є надія, що страйк припиниться.

З нагоди другої річниці

НЬЮ-ЙОРК. (ББС, ГА). 26-го червня, з нагоди другої річниці підписання Карті ОН, генеральний секретар ОН Трігве Лі звернувся з вітанням до 55 націй членів ОН. Ці два роки, за його словами, були тривожні. Труднощі були і будуть, але для того й існують ОН, щоб їх усунути.

Промови виступили також представники і державні провідні мужи великодержав.

Якщо народи співпрацюватимуть між собою за мирного часу так, як і під час війни, то є всі підстави надіятися, що ми досягнемо тривалого миру. Так сказав Етлі.

Сила Об'єднаних Націй полягає в тому, що всі народи, які входять до складу ОН, не зважаючи на ідеологічні розходження, зацікавлені в збереженні світового миру, — сказав Трумен.

Советський представник Громико назвав самий факт заснування ОН «важливою історичною подією» і висловив надію, що ОН стануть справжньою, ефективною зброєю в боротьбі за світовий мир і безпеку народів.

Генералісімус Чан-Кайшек вимагав, щоб народи більше підпорядковували свої вузькі національні і інтереси інтересам загального добра.

Французький міністер-президент висловився про Карту ОН як про храм модерних прав людини.

Бідо відкриває наради трьох

ЛОНДОН. (ББС). 26 червня. Советський міністер закордонних справ Молотов прибув сьогодні до Парижу. По дорозі до Франції він зупинився в Берліні, де відбув наради з представниками советської військової адміністрації. Молотова супроводжує Іванов, знавець німецького питання і представник військової адміністрації в Німеччині. Советський амбасадор в Лондоні Зарубін теж вилетів до Парижу. Англійський міністер Бевін прибуває завтра. Наради відбуватимуться в будинку французького міністерства закордонних справ. Як повідомлено з Парижу, наради відкриває Бідо.

ЛОНДОН. (ББС). 27 червня. Сьогодні вранці Бевін вилетів до Парижу. Наради почнуться о 18-ій годині за європейським часом.

Англія за свою самостійну роль

Перед кінцем англо-советських переговорів

(РНЦ). Англійська преса повідомила недавно в сенсаційний спосіб, що незабаром закінчаться переговори в справі укладення найбільшої в світі компенсаційної угоди між Англією і Советським Союзом, яка буде насамперед несподіванкою для США і потягне за собою емансипацію англійської закордонної політики від Труменової лінії. І справді, від часу Московської Конференції провадяться наполегливо переговори про такий економічний договір, не зважаючи на паризькі наради Бевіна з приводу Маршалового плану. Ці конференції провадять 31-річний англійський міністер зовнішньої торгівлі Гаролд Вілсон, багатонадійна

зірка англійського кабінету. Стан переговорів англійці розцінюють як сприятливий.

Г. Вілсон відбував у Москві, крім того, наради з представниками Югославії, Болгарії і Угорщини. Це означає не менше, ніж нову еру англійської східної політики. Було б, однак, помилкою вважати, що ця політика означає відворот Англії від США або успіх советських намагань забити клин між Вашингтоном і Лондоном. Але вона означає, що Англія не хоче беззастережно здійснювати курс англо-американського фронту, як то його проголосив рік тому В. Черчил у Фултоні і потім почав реалізувати Трумен. Англія занадто довго граля провідну роль, щоб погодитися на роль меншого брата США, і нині ще досить могутня, щоб, всу-

переч всім песимістичним пророкуванням, провадити власну закордонну політику. Політику, ядром якої можна назвати самостійне посередництво між двома великими світовими потугами — США й ССРС.

ЛОНДОН. (ББС). 25 червня. Вчора ввечері у Москві Г. Вілсон сказав, що переговори тоходять успішно і незабаром пошастить підписати угоду між Англією і ССРС. Англія скоротить на 80 млн. фунтів стерлінгів советську заборгованість, якщо ССРС, з свого боку, збільшить свій експорт, головню збіжжя з урожаєм цього року. Англія ладна постачати Советам машинне устаткування, трактори, крапи, вовну тощо. Натомість хотіла б одержувати хліб, бобови, лис та інше.

ЗВІТ БАЛКАНСЬКОЇ КОМІСІЇ

НЬЮ-ЙОРК. (ГА, ББС). 25 червня. Сьогодні Балканська комісія ОН подала Раді Безпеки повний звіт про наслідки розслідування ситуації на Балканах. За звіт голосували 8 представників, Советський Союз і Польща були проти. Бельгія, Франція і Колумбія підписали його з деякими застереженнями. Головну вину за інциденти поблизу грецького кордону звіт складає на Югославію, Албанію і Болгарію.

Вони хотіли відокремити Македонію від Греції. Югославія організувала табір поблизу грецького кордону; там вона вишколювала грецьких втікачів, формувала з них частини, навчаючи їх метод партизанської боротьби. Такий табір був і в Албанії. Болгарія давала притулок і допомогу грецьким втікачам. А втім звіт обвинувачує також і Грецію, що вона затискувала національні мен-

шини і політичну опозицію. Балканська комісія подає Раді Безпеки рекомендації, яких треба вжити заходів, щоб відновити спокій на Балканах.

Сальоніки — „столиця“ Македонії

Як повідомляв 20-го червня з Риму кореспондент німецького часопису „Райн-Некар-Цайтунг“, східні держави хотіли б зробити Сальоніки столицею „держави“ Македонії, яку ще треба було б заснувати, щоб таким чином перетягти її до свого „б'юро“. Це причина того, чому грецький уряд офіційно заявляв про втручання „чужинецьких“ елементів у громадянську війну проти Атен.

В Сальоніках тепер нараховується 300 тис. мешканців і багато втікачів. За словами кореспондента, місто фактично відрізане від Атен і лише

повітряним шляхом можна потрапити туди з грецької столиці. Щоправда, залізниця існує, але переїздити поїздами надзвичайно небезпечно, бо на них часто нападають повстанці і виносять в повітря. Вони охороняють дороги навколо Сальоніків, і уряд не може проти цього нічого вдіяти. Навіть коли серед білого дня доводиться грецьким танкам і моторизованим автам патрулювати ближчі околиці Сальоніків, той то лише з машинними кулеметами напоготові. Навіть уже в Тесалії рухатися залізницями і автошляхами небезпечно.

Щодо самих повстанців, то більша частина з них, за винятком невеличкої групи „політичних“, перетворилася на бандитів, які, роками не мавши шансів на існування, провадять, — за словами кореспондента, — війну скоріше з необхідності, ніж з переконання.

Від США вимагають підтримки

НАНКІН. (Ндф). Заступник китайського міністер-президента д-р Сун Фо сказав, що вже пора Америці переглянути свою політику щодо Китаю. Якщо Китай втратить Манджурію, то це означатиме небезпеку для світового миру й існування ОН. Без російської підтримки

війська Зовнішньої Монголії ніколи не відважилися б напасти на китайські терени.

Як виходить із незалежного часопису „Гсінь Мінь Пао“, д-р Сун Фо заявив, що китайський уряд повинен обміняти спробу примиритися з комуністами, а докласти всіх зусиль, щоб розбити збройну опозицію,

Якщо США зречуться Китаю, вони віддадуть його тим самим на поталу Советам. Советський Союз порушив китайсько-советський договір від 1945 р., бо він відмовився передати Китаєві порти Дайрен і Порт-Артур, дозволивши користуватися з них комуністам.



* ТЕГРАН. (Дена-Ройтер). Минулої неділі Квавам ес Султан не сформував новий іранський кабінет.

* ВАШІНГТОН. (ЮП). 25 червня. Палата Депутатів затвердила закон, згідно з яким США і надалі транслюватимуть „Голос Америки“. На це призначено 6 1/2 млн. доларів.

* СТРАСБУРГ. (Дена-ІНС). 25-го червня в Страсбурзі відкрився 11 національний конгрес французької комуністичної партії.

* ЛОНДОН. (ЮП). В першій половині березня, під час масових арештів, у Румунії заарештовано з некримінальних мотивів понад тисячу осіб. Так заявлено в англійській Нижній Палаті.

* КАРЛЬСБАД. (ЮП). А. Вишинський, заступник російського міністра закордонних справ, відпочиває тепер в Карльсбаді.

* ВАШІНГТОН. (ЮП). Ген. Айзенгауер прийняв пропозицію перебраться на себе пост президента Колумбійського Університету. На прохання Трумена і військового міністра Петерсона він виконуватиме обов'язки шефа генерального штабу десь до другої половини наступного року, якщо — за його власними словами! — „становище кардинально не зміниться“.

* КАІР. (РПН). Єгипет хоче поновити зв'язки з Ватиканом.

* МОСКВА. Згідно з повідомленням советського радіо, голова економічної комісії ОН для Європи К. Г. Мирдал пими днями був на авдієнції у Молотова.

* АМСТЕРДАМ. Понад 15 тис. осіб демонстрували тут проти вантаження на кораблі нових з'єднань голландського війська до голландської Індії. Крім того, демонстранти вимагали скоротити голландські збройні сили в голландсько-індонезійських областях („Нувел де Франс“).

* БУЕНОС-АЙРЕС. (Ндф). Президент Перон нагородив недавнього американського амбасадора в Буенос-Айресі Мессершміта найвищим аргентинським орденом. Амбасадор висловлює переконання, що тепер Аргентина почне співпрацювати з американськими „братніми націями“.

* ГАМБУРГ. (Дена). За злостиву, однобічну і несправедливу критику англійської й американської окружної влади, а також німецьких політиків, удовноважених окупаційної влади, — англійська військова влада заборонила терміном на 1 місяць німецький комуністичний часопис „Das Westdeutsche Volksecho“.

* ВІДЕНЬ. (Дена-Ройтер). Бундесканцлер д-р Фігель і американський головнокомандувач в Австрії підписали угоду, на підставі якої Австрія одержить від США як подарунок 100 млн. доларів.

* ПАРИЖ. (Дена). Конгрес соціалістичних делегатів 15 європейських країн 25-го червня висловився в одній резолюції за те, щоб Маршалів план став першим кроком до заснування соціалістичної федерації європейських країн.

Щиро вітаємо учасників Загальностудентського Еміграційного З'їзду і бажаємо їм успіхів — досягнути єдності та створити єдину загальностудентську національну Центральну!

Редакція „УВ“.

Ганебний торг

(В другу річницю советсько-чехословацького договору)

29-го червня 1945-го року ССРСР і ЧСР уклали між собою договір, на основі якого чехи „відступили“ Карпатську Україну Советам. А ці, з ласки своєї, „прилучили“ її до УССР. І так знову постав договір „про нас—без нас“. При тім тяжко зрозуміти, чому той договір уклад з ЧСР Советський Союз, а не Українська Советська Соціалістична Республіка, яку він у той час на міжнароднім форумі так широко і гучно рекламував як „самостійну“ державу, яка навіть брала участь на мирній конференції в Сан-Франціско. Також ніхто з договірних сторін не питався місцевого населення про його волю щодо чи туди належати. Чехи і більшовики вже давно перед тим, коли ще Бенешова влада сиділа в Лондоні і коли йшлося про її визнання Советським Союзом, вели переговори в справі советсько-чехословацького пакту взаємної дружби і допомоги, при чім Карпатська Україна була в їх очах звичайним торговельним предметом.

Але ще в 1919 році Карпатську Україну було визнано за автономну територіальну одиницю на Мировій Конференції в Сен-Жермені і визнано за нею певні міжнародні права. І хоча за згодою місцевого українського населення цю автономну територіальну одиницю прилучено до новоствореної ЧСР, але то ще не значить, що чехи можуть нею тепер торгувати на власну руку. На основі Сен-Жерменського договору, це право розпоряджатися долею Закарпаття зафіксоване в першій черзі за її населенням. І хоч 1939 року відбулася насильна окупація Карпатської України мадярами, то все таки, на тих самих підставах, право на вирішення її долі залишається і надалі за населенням Карпатської України.

А як поступила чехо-словацька влада?

У грудні 1943 р. д-р Бенеш, щоб рятувати свої позиції і щоб з ним та його владою не сталося щось подібного, як з поляками, поїхав до Москви поклонитися Сталінові. Тим більше, він це мусів зробити, бо в Москві сидів уже від самого початку кризи ЧСР агент III Інтернаціоналу п. Готвальд, який першого-лішого дня міг створити там другу „чехо-словацьку владу“, як це зробили польські комуністи. Бенешові пощастило: він не тільки „закріпив свої позиції“, але уклав теж „дуже корисний“, як твердила його влада в Лондоні, договір, на основі якого ЧСР мала бути „самостійною“ і в тих самих кордонах, що їх мала в грудні 1937 р. Бе-

нешів міністер д-р Странскі у своїх „Розмовах з Батьківщиною“ через Лондонське радіо твердив до слова, що Совети: „визнали без застережень нашу незадежність і самостійність та наші кордони“.

(Вийшли друком у Празі, 1945, ст. 444). Чеській радості не було кінця. Советський Союз хвалили до небес. Дійсно, Сталін умів повернути на свій бік симпатії чеського населення. Чехи тишилися, що будуть мати і надалі „Подкарпатско“, на яке річно „доплачували“ перед тим „тяжкі мільйони“ (що завжди підкреслювали!), але за те мали соли і дерева на експорт. (Сьогодні платять тільки за ту сіль 300 мільйонів річно своїх корон і не мають її подостатку!). Радість закарпатців була оправдана. По кількісмісячній державній житті в федерації з чехами і словаками в 1938-39, прийшла жадлива малярська неволя. Вся інтелігенція і селянсько-робітничий актив урятував себе фізично тільки втечею за кордон. Тепер закарпатські українці тишилися, що звільняться з малярської неволі, не попадуть в польовий швейцький „рай“ і не будуть чеською колонією, але будуть мати в зфедерованій ЧСР свій окремий автономний уряд і свій законодавчий Сойм, як то було в 1938-39 р.

З такими надіями і прийняли всі в жовтні 1944 р. Червону Армію, що передерлася через Карпати і окупувала Карпатську Україну разом з т. зв. чехо-словацьким військом ген. Свободи, в якому було понад 80% закарпатських хлопців і дівчат, що втекли перед малярським терором. Бенеш негайно вислав туди делегацію своєї влади з Лондону на чолі з послом Немцем. Цей створив в Ужгороді провізоричний уряд, який перебрав на своє утримання всі державні установи та їхніх урядовців. Упорозумінні з Советами було видано розпорядження про загальну мобілізацію. Всі

здатні мусіли зголоситися до військової служби: обов'язково до чехо-словацької, а добровільно до червоної армії. При тім більшовики розчисляли на ефект. Але всі голодали до чеського війська. Причиною цього було те, що чехам зробили належну пропаганду ті закарпатці, що були в армії ген. Свободи і які зазнали більшовицького „раю“ на власній шкурі. Бо коли вони втекли перед малярським терором до Галичини, яку в вересні 1939 р., на Спілку з Гітлером, обсадили більшовики, то замість того, щоб дістати від ССРСР охорону-азиль, як політичні втікачі емі-

гранти, більшовики всіх їх (навіть комуністів з легітимаціями в кишенях!) дали до сибірських концтаборів, де мусіли, в голоді і холоді тяжко працювати, аж поки в 1943/44 дозволено їм вступити до армії Свободи. А хто міг краще вплинути на закарпатське українське населення, як не вони, сини Закарпаття?

Та більшовики не думали випустити з своїх рук Закарпаття. Проти чехів повели завзяту пропаганду і на скору руку zorganizувати т. зв. Народню Раду Закарпатської України. На чолі її став секретар закарпатської компартії, неосвічений ремісник Туряниця, і вона мала перебрати в свої руки владу Карпатської України. На весні 1945 р. мало відбулися народне голосування в справі приналежності Карпатської України, але до нього не дійшло. Більшовики зорієнтувалися, що воно випало б на 90% в користь ЧСР. Тому закарпатські комуністи як делегати компартії, Народньої Ради та інших „громадських організацій“, що їх вони встигли на швидкоруч zorganizувати, зібралися 26-го П. 1945 в Мукачеві, видали маніфест про уряд Закарпатської України, яким сталася їхня Народня Рада на чолі з тим самим Туряницею. В тім маніфесті вони висловилися також за злуку з Советською Україною. Це послужило відтак базою для Москви, щоб закликати до себе представників влади ЧСР, тодішнього прем'єр-міністра Зденка Філіггра, який і підписав дня 29-го червня 1945 запропонований йому „договір“, на основі якого Карпатську Україну (без Прішівщини) прилучено до ССРСР.

Восенній редактор „Нью-Йорк Таймсу“, і автор відомих книг „Роля стратегії в перемозі“ і „Ми згуртовані“ дає таку оцінку співвідношення сил і політичної ситуації наших днів.

„Велика відповідальність влади, особливо в нашому столітті розкладу і занепаду старих суспільно-моральних і політичних вартостей в зв'язку з виникненням нового світу з уламків імперій, що загибають.

Сьогодні рвучий потік історії прокладає нове русло. Його бурхливі води рвуть загаги минулого, розмивають підстави традицій столітніх. США лежать впоперек цього бурхливого історичного потоку. Вони можуть дати йому потрібний напрям, або можуть бути знесені його хвилями. Ми одні спроможні запобігти загині західної цивілізації і перешкодити поверненню варварської доби.

Нинішня ситуація не є несподівана. Пошесті, голод, злидні — вся економіка, так само як вся дислокація світу є неминучим наслідком найбільшої в історії війни. Сьогодні народи стоять у центрі цих зрушень. Німеччину розбито, поділено, полишено на повільне голодне вимирання, що безперечно є фатальним явищем для цілої західної Європи, тим більше, що її чорні руїни породжують не лише яд фашизму, але й отруту заразу комунізму. В Голляндії знаменне не лише те, що індійські купці більше не будують величних споруд і будинків, але впадає в вічі й те непряме, що десятки тисяч мешканців намагаються покинути зруйновану Європу. Бельгія мчить і набирає матеріального та духового здоров'я, тоді як Франція все ще лежить розбита політичним, моральним і інтелектуальним хаосом. Комунізм тут надзвичайно сильний у профспілках, в армії, в уряді і не сьогодні-завтра може вибухнути громадянська війна. Понад 20 тис. нерегулярного війська, зібраного з останків

розбитих еспансько-республіканських армій і французьких комуністів розташовані на півдні Франції вздовж еспанського кордону, користуються повною незалежністю.

Комунізм сильний також в Італії. Вся східна частина Європи перебуває за залізною заслоною. Греція зражена внутрішніми суперечностями і боротьбою. Дуже неясна майбутня доля Палестини, а в Китаї громадянська війна досягла нечуванних розмірів. Однак, найбільш важливим фактором нашого часу є кон'юнктура Англії, що розвивається в напрямку імперії. Британський вплив на світову кон'юнктуру підтримувався досі силою англійського фунта, флоту і регулярної армії (правда, разом з союзниками з'єднаннями) і обіймав своєю орбітою більше половини світу.

Сьогодні британський фунт утратив свою магічну силу і англійський народ (як представник збіднілої імперії) намагається сам своїми внутрішніми ресурсами перемогти труднощі. Той факт, що англійський фунт не має колишнього значення в Греції та в інших країнах, ясно показує небезпеку, що перед нею стоїть західна цивілізація.

Комунізм, як і природа, не терпить порожнечі. І навряд чи можна тепер сумніватися в експансії і агресивності політики советського уряду. Комунізм у тій формі, що стверджується, є не що інше, як доктрина фанатичної злоби і ненависти... І лоти, доки в Москві існує влада, що базується на його згубній філософії, не можна сподіватися серйозних компромісів засобами всього комплексу цінностей, які західна цивілізація під час усіх пережитих нею перипетій держала на належній висоті протягом 2000 років...

В наші дні Советський Союз незрівняно слабший за США і, якщо йому не вдасться розкласти, деморалізувати волю і дух американського народу, то він ще довго буде перебувати в такому стані.

Росіяни не мають атомової бомби.. однак є підстава гадати, що в 1950 р. Росія матиме і атом-бомбу, і могутню флоту, і важкі бомбовики для далеких польотів. Сьогодні Росія фактично флоту не має. Але вона напружує всі зусилля, щоб надолужити цю нестачу коштом воєнних трофей. Якщо Америка має велику перевагу в повітрі і на морі, то щодо техніки ракетних стрілен та інших нових видів зброї наша перевага ще не досягла бажаних розмірів, але ми досягнемо цього, бо маємо найсильнішу в світі промисловість.

Між іншим, тут варто б зазначити, що багато найголовніших галузей промисловості Росії більш сконцентровані ніж в Америці, а тому становлять і більш дошкульний об'єкт у випадку війни. Разом з цим наші сухопутні сили кількісно набагато поступаються перед величезною армією ССРСР, яка і після демобілізації залишилася найбільшою армією в світі.

Економічно Росія слаба: голод і злидні навряд чи можуть викликати щире бажання воювати принаймні в найближчому майбутньому. Хоч Росія і США пов'язані вини рядом серйозних конфліктів і політичних сутячок, проте це ще не значить, що вони обов'язково повинні привести до нової війни. Ці конфлікти, однак, є і можуть внести істотні зміни в пульс світової історії.

Слабкість Великобританії і Франції та явний розклад решти Європи призводять до неминучого наслідку, що тільки США можуть врятувати західну цивілізацію. І доводиться лише жалкувати, що небагато американців почувують всю нашу відповідальність за майбутнє історії, за нашу історичну місію, пов'язану з силою і славою...

Гансон БОЛДВІН.

(„Рідерс Дайджест“, травень 1947).

Переклав О. ГЕДИЧ.



Кол. угорський міністер-президент Ф. Надь разом з своєю родиною прибув 15-го червня до Нью-Йорку і після прибуття виголосив промову до американського народу.

На фото: Ф. Надь під час промови. Зліва направо: його дочка, Ф. Надь, його п'ятилітній син і його дружина. (Дена-НІТ-І-Н-Д)

При цім треба ще тут зазначити, що Совети повели безцеремонну протичеську агітацію не тільки в Карпатській Україні, але і між закарпатськими „русинами“ в Америці. Тут вели її вже від самого початку і в той час, коли чехам обіцяли залишити Карпатську Україну в рамках їхньої Республіки. Невелика комуністична група закарпатських лемків пропагувала в Америці ідею злуки Карпатської України з ССРСР вже від самого початку II світової війни. Закарпатські комуністи в Америці не були сильні числом, але були дуже активні. Визначніші з них є Михайло Логойда, секретар „Карпато-руського Запомогового Союзу“, д-р Пич, редактор часопису організації „Лемко-Союза“: „Карпатська Русь“, Гузлей і суспендований вже подруге, раз гр.-кат. еп. Такачом, а тепер індепендентним єпис. Чорняком п. Варзалій. Сильно підтримує їх група галицьких православних „руських“ на чолі з Гладиком, д-ром Русиним, і Цапом та всякою іншою комуністичною наволочню. Ці пані вже в квітні 1945 їздили до Молотова в Сан-Франціско і просили приєднати Карпатську Україну до ССРСР.

У вищезгаданім советсько-чехословацькім договорі з дня 29-го червня 1945 було зафіксовано, між іншим, і право оптації. Але як прийшло до його реалізування, то знову сталася те, чого Совети собі не бажали: населення масово зачало оптувати за державним горожанством ЧСР. З цім Совети не могли погодитися і текст про оптацію був змений в тому розумінні, що „за чл. державним горожанством можуть оптувати чл. державні горожа-

ни чеської або словацької народности, які мали 29.6. 1945 сталий побут, або домову приналежність на території Карпатської України“. Українське населення Карпатської України хотіло оптувати за державним підданством ЧСР із страху перед більшовизмом. За не підій рік воно пізнало вже, так само на власній шкурі, що таке більшовизм з поведінки советських військ та з оповідань тих закарпатців, що повернули з сибірських концтаборів з чл. армією ген. Свободи. Та зміна тексту про оптацію була також причиною тяжкого становища закарпатських українців в ЧСР, навіть тих, що жили там давно перед II світовою війною і набули всіх державних прав. На домагання Советів чеські поліційні органи вилучували всіх закарпатських українців, що не були в чл. війську в ССРСР, або не визнали досі себе за чехів чи словаків. Зловлених відсилали до „Сборного пункта для репатріації советських громадян“ в Празі на Летні, звідки НКВД примусово транспортувало їх, як „елемент, не жадаючий возвращатися на родину“, кудись до ССРСР.

Ті, яким пощастило якимсь чудом дістатися за кордон, оповідають, що там народ голий і босий і навіть істи не має що. Крім „водки“, нічого не можна купити з текстилю, з взуття чи щось інше. Ваючі ніхто не відважиться кудись піти в добром одязі, бо здеруть з нього. Греко-католицька церква зруйнована, але і до православної бояться ходити. Зникли співи і сміх молоді. Недовір'я густий туман смутку оповив українську Срібну Землю.

Д-р Степан РОСОХА.

Привіт учасникам загальностудентського з'їзду!

Щасливої праці і повного успіху на користь загальній справі бажає

СТУДЕНТСЬКА СТОРІНКА

З ВИСОКИХ ШКІЛ

Редакція „НСВ“

Спеціальне видання „Нові Студентські Вісті“. Часопис україн. студентства на еміграції

ДО СПІВПРАЦІ

Тепер, коли студентська преса перебуває в такому хаосі, невпорядкована, коли маємо десятки назв студентських часописів або журналів, але ні одного пресового періодичного органу фактично, потреба об'єднання студентських журналів є очевидна і всім очевидна.

Багато актуальних питань є для обговорення студентам-журналістам.

І засновуючи сьогодні секцію студентів-журналістів, думаємо, що всі хто зацікавлений студентською пресою, відгукнеться на нашу адресу, незалежно де б він був і працював—в Німеччині чи закордоном—і візьме участь в нашій праці, в нашому часописі.

По виході декількох чисел нашого пресового органу сподіваємося скликати з'їзд студентів-журналістів і разом обговорити всі питання студентської преси. Гадаємо, що це питання обговорить також загальностудентський з'їзд.

Нашим завданням—дати часопис, що держав би руку на студентському житті. Не в тому розумінні, що в кулаці тієї руки стиснув

би студентське життя і створив би студентське гетто, справжнє, з поліцією в дверях і кадетівськими режими, як рівно ж духове. Ні. Ми проти того.

Ми хочемо часопису, що стояв би в центрі подій студентського середовища, був би дзеркалом студентського життя і навіть оформляв би його. Хочемо часопису, в якому міг би висловити вільну думку кожний український студент, незалежно чи він належить до „позиції“ чи „опозиції“, до однієї чи іншої студентської громади чи товариства, таких чи інших ідеологічних симпатій. Ми проти провінціалізму у вчинках і в думанні. За справжній соборницький дух. Ми за Україну з столицею в Києві, а не за Пашківську чи за якусь іншу волость.

Ставлячи собі завдання дати початки загальностудентського часопису ми усвідомлюємо, що такий може постати лише при впорядкуванні української студентської преси. Тому закликаємо всіх до співпраці.

Редакція „НСВ“.

Високодостойний гість з-за океану серед студентства

До студентського осередку Мюнхену завітав високодостойний гість з-за океану, Голова Євангельської Церкви Єпископ Кузів.

Єпископ Кузів відвідав студентський гуртожиток, мешкання і відбув з студентами шире теплу розмову.



Після страждання і мук протягом довгих військових років знову наука в високій школі.

ПО СТУДЕНТСЬКИХ ОСЕРЕДКАХ

Сьогодні українське еміграційне студентство в основному перебуває в Німеччині, однак і поза межами Німеччини майже в кожній країні є осередки українського студентства.

В цьому числі подаємо нарис з життя деяких таких осередків. Про життя українських студентів за океаном подамо в наступних числах.

Редакція „НСВ“.

БЕЛЬГІЯ

Насус — Лювен

Національний Союз українських студентів в Бельгії існує з 1928 р. Можна вписати багато рядків про славне минуле Союзу за цей час, та вистачить тільки згадати, що в Лювенському університеті закінчили студії 36 українців, Союз об'єднує всіх українських студентів у Бельгії, а навіть за статутом—всіх абсолювентів високих шкіл. До війни 1939-45 рр. Союз через студентську Централю підтримував живий зв'язок з іншими студ-осередками.

На цей час Союз нараховує 26 членів, які студіюють: теологію 1, вищі торговельні і економічні науки—3, політичні і суспільні науки—2, педагогіку—1, романську філологію—2, історію—1, медицину—6, хемію—1, агрономію—2, технічні науки—3, мистецтво—1, мед. сестр. школу—2, більшість студентів на початкових семестрах.

Студенти забезпечені стипендіями—раніше з фонду, створеного укр. заокеанською еміграцією, а тепер з фондів Бельгійського Комітету Допомоги слов'янським студентам Східної Європи під високим патронатом кардинала Е. ван Роя, примааса Бельгії. Українські студенти в Бельгії своєю поставою і організованою працею, зокрема імпрезами і концертами виробили собі добру опінію в університетських колах та поза ними. Тижневик „Вісті“ присвячує студентським справам багато місця.

ЕСПАНИЯ — МАДРІД

У січні 1947 р. тут засновано УСГ „Обнова“ з 29 студентів, які прибули до Іспанії з Риміні (Італія) Бельгії. Завдяки старанням їх цилейші Єпископа Бучка, інж.

Кішки і Католицького Допомогового Комітету, нав'язується зв'язок з еспанцями, зокрема через вдали концерти організованого хору. Слід відзначити, що наші студенти є самотніми українцями в Іспанії і тому їхня праця тим важча і відповідальніша.

ІТАЛІЯ — РИМ

УСГ—Рим, що існує з 1935 р. гуртує українських студентів в Італії. 20. X. 1946 р. відбулися загальні збори Громади, на яких вислухано доповіді представника Допомогового Комітету для українських втікачів в Італії проф. Е. Онацького про становище Комітету в справі допомоги студентам. Вислухано також звіт з діяльності Управи за минулий академічний рік, визначено напрями дальшої діяльності і ухвалено резолюції загального характеру та вибрано нову управу.

ФРАНЦІЯ

УСТ — Париж

Українське Студентське Товариство в Парижі є автономною секцією при Українській Службі Опіки у Франції—УСОФ. Воно розпочало свою діяльність в листопаді 1945 р. 19 його членів студіюють: фізику, хемію, математику—3, філософію, філологію—7, медицину—2, право—2, ветеринарію—1, вищі музичні студії—3 та артистичну школу—1.

Товариство відбуває систематично сходни членів з рефератами. Крім того, влаштовано 6 товариських вечорів, на яких поодинокі члени в товариській атмосфері пописувалися мистецькою самодіяльністю в ділянці літератури та музики. Метою вечорів було перш за все створення

української товариської атмосфери для наших земляків, вихованих у Франції, і тих, що недавно приїхали з краю. Товариство організувало також прогулянки до цікавих місць в Парижі та околиць.

Товариство створило позичкову касу на кооперативних засадах, метою якої є несення матеріальної допомоги студентам. Членом цієї каси може бути кожний член Товариства, який вніс відповідний пайок.

Т-во започаткувало творення підручної наукової бібліотеки для своїх членів. На ту ціль та на іншу наукову поміч зложив інж. С. Созонів 25.000 франків; позичив також позичковій касі других 25.000 фр.

Т-во заініціювало та спричинилося великою мірою до зорганізування виробничого кооперативу Електро-Радіо, надіючись дати змогу заробітку студіюючій молоді. Мимо великих труднощів формального характеру, ідею цю вдалося зреалізувати. З ініціативи Т-ва та при належному розумінні й підтримці українських професорів та громадян Парижу постало Українське Академічне Допомогове Т-во, яке, крім інших завдань, займатиметься в майбутньому матеріальною допомогою студентству.

НОВІ ВИДАННЯ

Накладом Українського жіночого Об'єднання в Америці

Central Executive of Ukrainian Women's Organization Box 3093, Winnipeg Manitoba.

Вийшла нова книжка про українську поетесу героїню-патріотку Олену Телігу, що згнула від руки німецьких катів замордована в Києві 1942 р. Книжка називається „На зов Києва“.

(„Новий Шлях“ ч. 27).

В США. Ректор університету в Цинцинаті повідомив, що в цьому році в 450 американських високих школах і технічних закладах імаєтрянкульовано 2 млн студентів, з них 800 тис. учасників війни. Всі навчальні заклади від найменшої церковної семінарії до найвизначнішого університету—переповнені.

В Бостонському університеті видано нові програми для студентів Латинської Америки. Особливу увагу там звертають на виховання дипломатичних і консульських здібностей. Програми охоплюють, між іншим, народне право, історію і господарство Латинської Америки. Для вивчення португальської і еспанської мов створено спеціальні інститути.

В США студіює понад тисячу китайських студентів.

В АНГЛІЇ. В Лондоні створено інтернаціональне студентське об'єднання, в якому заступлені високі школи Англії, США і Франції. Мета Об'єднання: „рух до світового правління“.

В НІМЕЧЧИНІ. Проф. Московського університету Вишинський почав свої виклади про діалектичний матеріалізм в університеті Єні. Німецькі часописи пишуть, що це „перший гість з-за кордону“.

При університеті в Берліні є 10 факультетів—десятий став факультет колишньої високої господарської школи. В трьох мюнхенських академіях студіює 581 студентів. Академія тону (Ton Kunst Akademie)—200 студентів, академія образотворчого мистецтва (Bildende Kunst Akademie) прикладного,—238, академія перекладного мистецтва (angewandte)—143, з них половина жінок.

В Мюнхенському німецькому університеті минулого зимового семестру студіювали 460 українців. Це найбільш переповнений університет, і тому умови студій і мешкання (напівзруйноване місто) палзвичайно тяжкі.

В ГОЛЛЯНДІЇ. В голляндських університетах і високих школах минулого семестру студіювало—20.903 студентів (перед війною бу-

Ужгородський Університет

В жовтні 1946 р. святкував український університет в Ужгороді першу річницю свого існування. Це—перша висока школа на Закарпатті, в якій викладається українською мовою. Але слухачі всіх факультетів примушені також обов'язково вивчати російську мову. Університет має п'ять факультетів: філософський, біологічний, історичний, хемічний, медичний; мають ще відкрити факультет геологічний. (За „Новим Шляхом“ ч. 27).

ЩАСЛИВОЇ ДОРОГИ!

Олександр Беркут—молодий багатонадійний письменник-поет студент філософії 12-го червня ц. р. з транспортом українських робітників від'їхав до Бельгії.

З транспортом українських робітників також від'їхав до Бельгії наш близький товариш, співробітник редакції „НСВ“, колишній студент Університету Київського—Петро Безпояско.

Щасливої дороги і повного успіху в житті на новій чужині, дорогі друзі!

Редакція. Товариші.

до 12.592). Особливо підвищилася кількість студентів на таких фахах: географія, ветеринарія, медицина, господарські науки, філософія, математичні та природничі науки.

В ЯПОНІЇ. На медичному факультеті царського університету в Токіо як обов'язковий предмет заведено англійську мову. До цього часу студенти вивчали німецьку. Ректорат пояснює, що для японця-лікаря знання найбільш поширеної в світі англійської мови є конче.

В СССР. В університетах СССР тепер вперше імаєтрянкульовані чужинці. Є це болгарські, югославські, чехо-словацькі, албанські, румунські і польські студенти, яким міністерство освіти СССР дозволило студіювати в університетах Московському, Ленінградському і Свердловському.

В СССР нараховується тепер 30 університетів (30-м став нововідкритий Ужгородський університет).

В присутності Московського патріарха в Ленінграді святочно відкрито Духовну Академію і теологічний факультет при університеті. Були присутні високі члени партії й уряду.

Українська Академія архітектури відновлена і має тепер 10 інститутів. Крім виховання нових архітекторів Академія працює над відбудовою зруйнованих міст України.

В білоруському державному університеті (Мінск) відкрито біологічний дослідний університет. Керівником інституту є проф. Мокушек.

Листування з студентами

за океаном

Канадський Український часопис „Новий Шлях“ ч.27 подає таку вістку:

До Молоді в Далеких Країнах

Якщо б Ви мали охоту вести кореспонденцію з молоддю Північної Америки (цебо в Канаді або Злучених Державах), ось нагода. Дуже легко Вам стати членами Студентського Кореспондентського Клубу. Маєте лише сісти коло стола й вислати лист на таку адресу:

„Students' Club, c/o Youth Speaks, P.O. Box 3033, Winnipeg, Manitoba, Canada.“

Щоб нам було легше вибрати Вам товариша (або товаришку) для переписки, зазначіть скільки Вам тепер років і чим Ви цікавитеся.

Це число виходить на сторінках „Українських Вістей“, однак як незалежний студентський часопис. Наступне число появиться 15-го липня як окреме видання.

Редакція „НСВ“.

В наступному числі друкуюмо:

1. Матеріал загального студентського з'їзду 29-30 червня ц. р.
2. В. К. Історія Київського Університету.
3. Проф. д-р Єфремов. (Інтерв'ю кореспондента „НСВ“ з учнем).
4. Andre Maurois. Academie Francaise Paris.
5. З шоленика подорожі по високих школах Америки.
6. З ідеологічних шукань. М. Хвильовий і сучасність.
7. З високих шкіл у світі.
8. З студентського спорту.

Дбаймо про дітей!

В липні і серпні ІМСА має намір організувати при допомозі УНРРА та американської армії ряд відпочинкових таборів для молоді обох статей у віці 10-17 років. Табори мають відбуватися під шатрами на лоні природи, а діти мають діставати 3.200 калорій денно. Але успіх відпочинкової кампанії залежить від організації її і добору відповідних людей. Тож необхідно послати в управи літніх таборів чесних та фахових людей.

Тим часом більшість управ таборових в каригідний спосіб зигнорувала цю справу. Деякі табори, не зважаючи на заходи ІМСА, не вислали людей (Авгсбурзька ареа) або не припилювали виїзду визначених (Ашаффенбург). Наслідок цього був такий, що до вишкільного табору в Штутгарті солідні і свідомі своєї відповідальності таборові управи зуміли і вислали всіх кандидатів до управ літніх таборів, забезпечивши собі окремі українські табори, напр., Регенсбург (2 табори), Міттенвальд і Мангайм, або в різнонаціональних таборах мають впливове місце, напр., у Бергсгадені, а натомість Мюнхенська ареа (табори Інгольштадт, Фрайман, Ляйм і Шляйстайм) та Ашаффенбург, не зважаючи на свою чисельність, мають лише по 1 чоловікові. Отже в трьох ареа, до яких належали табори Авгсбург, Новий Ульм, Діллінген, Ноймаркт, з околицею, Корнберг та Герсфельд не буде в управах ні одного українця. На це не може бути ніякого іншого вяснення, крім хіба недбалства. Бо, напр., коли таборова управа Сомме-Казерне мада в тому часі клопіт із виселенням вискринігованих осіб, то для цього є

ОПУЕ, щоб вислати когось із Нового Ульму чи Діллінгену.

Далі. Навіть ті табори, що вислали людей, не проявили потрібної реальності у доборі людей: часто потрапляли туди зовсім випадкові особи. Напр., на інструктора плавання та відповідального за безпеку під час купання прислано особу, що не вмє плавати, а в іншому випадку на директора табору приїхала особа, що ніколи не була в таборі, дарма, що в цьому таборі, звідки вона послана, є значний гурт пластових сеньйорів, які в тій діяльності мають дуже багато досвіду.

Частинно можна б ще виправити становище старанням добром шатрових. На кожних 7-9 осіб молоді, що мають жити в одному шатрі, має бути один шатровий конче націонал. Шатрові виконують свої обов'язки по чергово (одна черга триває 2 тижні), отже відкривається можливість нести ці функції учителям та іншим працюючим, яким побут у літньому таборі на повітрі напевне принесе користь. Річ тільки в тому, щоб це були люди з виховним досвідом та відповідною повагою, які могли б використати свою компетенцію щодо співпраці з управою табору в життєвих інтересах молоді, зокрема в тих таборах відпочинкових, де нема в управі жадного українця.

Отже країна порал! Йдеться про здоров'я молоді. За занедбання цієї справи відповідальність падає на не лише на таборові управи, але й на батьків дітей. Тож вони повинні в якнайшвидшому часі приваглити „батьків народу“ з таборових рад і управ.

Й. РАК

Чи потрібно нам дві харитативні організації?

Так склалося сьогодні, що справою суспільної опіки серед українського громадянства на еміграції відає фактично дві організації: суспільна опіка при ЦПУЕ з його місцевими комітетами і санітарно-харитативна служба (СХС) при Апостольській Візитатурі для українців у Німеччині.

Правда, що на початку діяльності цих організацій (1945 р.) воно так не було: санітарно-харитативна служба, яка тоді мала назву Українського Червоного Хреста, мала за завдання санітарну допомогу бідим, з одного боку, і розшукувати запропорених та пропалих людей — з другого. Пізніше якось так сталося, що Український Червоний Хрест перейняв на себе функції також соціально-харитативної служби, хоч кожному відомо, що при кожній станиці українського комітету є реферат суспільної опіки, завданням якого є опіка над потребуючими. В кожному разі, тому бігамізові, який тепер існує в нас щодо матеріальної опіки над потребуючими, треба покласти край. Суспільною опікою має відати хтось один. Справа тут не тільки в тому, що існування двох організацій з однаковими завданнями компромітує нас перед зовнішнім світом, але і в тому, що такий стан неминуче веде до зайвого марнотратства і навіть до зловживань.

Для підтвердження цього досить навести також два факти: існування двох таких інституцій вимагає оплати двох штатів, поперше, а подруге, користуючись такою бігамією, декотрі люди не раз одержують допомогу і в одній інституції, і в другій, що очевидно є неприпустимим.

З певних джерел ми знаємо, що, прикладом, така авторитетна наша установа, як Апостольська Візитатура українців греко-католиків є за те, щоб справу суспільної опіки передати в чийсь одні руки, і то негайно. Причини, які спонукують про

це говорити на ввесь голос, є ще й інші, а передусім дедалі більше наростаючі нарікання на роботу СХС з боку нашого громадянства, про що все частіше сигналізує наша преса. Ми вважаємо б, що справу суспільної опіки потребуючим найкраще було б передати рефературі суспільної опіки при ЦПУЕ і його станицям, оскільки вони є єдиною організацією українців на еміграції. Яна річ, СХС може і далі існувати з завданням, скажімо, червонохресного порядку, або в найкращому випадку як харитативна служба лише якогось церковного братства.

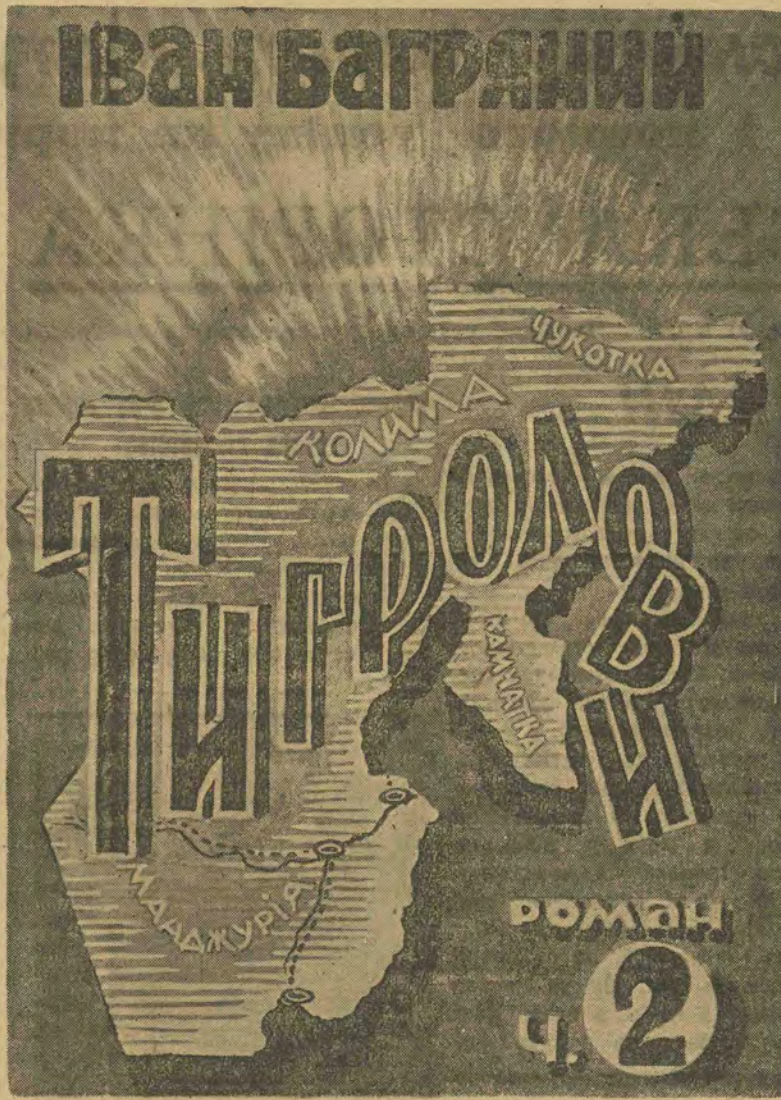
Певні громадські чинники повинні висловитися в цій важливій справі, хоч ми наперед знаємо, що, прикладом, сама СХС напевно і далі „обгрунтовуватиме“ право на своє існування. Одначе, працівники СХС в даному випадку є особи зацікавлені, і тому навіть з чисто правничого погляду їх голос тут в кожному разі не повинен бути вирішальним.

Ю. МОВЧАН.

Нова п'єса

Український драматичний театр ім Садовського в таборі Шляйстайм 17-го червня показав глядачам нову п'єсу молодого драматурга Миколи Поведілка. П'єса на 3 дії, що зветься „Знедолені“, показує підсоветську українську дійсність 30-х років, період т. зв. розкуркулення.

Дія відбувається в українській сільській родині. Тетяна, молода дівчина, під впливом „комсомольського оточення“ і товаришки Ліни залишає матір, родину і переходить до свого жениха-партійця Валерія. Порвавши зв'язки з своїми, вона живе в оточенні, де лише музика, танці і гулянка, хоч навколо в селі розкуркулюють і арештовують. Батька Тетяни також заарештовують. Мати приходить до дочки і



Спілка пасічників

В сільському господарстві, як відомо, велику вагу має пасічництво. В Америці, напр., річний прибуток від бджіл становить досить поважну частину (на четвертому місці) загального сільсько-господарського прибутку держави.

Враховуючи це, спілка українських пасічників на еміграції, заснована 2-го березня 1947 р. в Регенсбурзі за покликом передового українського пасічницького активу, поклала за завдання піднести й поглибити фаховий та культурний рівень українських пасічників, а також нести правну охорону й опіку над своїми членами.

14-го червня п. р. відбулася нарада пасічників усіх чотирьох таборів Ашаффенбургу, в наслідок якої й утворено філію Спілки. До тимчасової управи обрано: п. інж. Сімоновича (голова), п. Деркач, п. Цап, п. Гаврильчак. Укладений плян праці на червень і липень м-ць передбачає фаховий перевишкіл, беручи до уваги нові умови поселення. Намічено екскурсії до пасічничого німецького господарства в Ерлянгені біля Нюрнбергу, місячні курси, доповіді, організацію домівки пасічника, випуск щомісячного „Листка пасічника“ та інше.

Для поглиблення й покращання цієї справи конче потрібно, щоб усі пасічники та прихильники зареєструвалися в своїй організації та брали активну участь.

СИМОНОВИЧ.

РОЗШУКИ

— Анатоль Сидор розшукує двоюрідну сестру Тоню та Лїду Бредихіну Тоню Півневу. Адреса: Новий Ульм, ред. „Укр. Вісті“.

— Толочин Павло розшукує своїх рідних і знайомих. Відомості надсилати на адресу „Українські Вісті“.

— Рідних і знайомих — Хоменко Григорій. Писати на „Українські Вісті“ для Анатолія. 1

— Рідні і знайомі відгукніться на адресу „Українські Вісті“ для Посєви Ів. 1

— Знайомих з Волині шукає Остап Крижанівський. Rothenburg, o. t. Detwang 23 (13a). 1

— Сім'ю Верховчан — Святослав Гаврилович Чорнобривець. Anatolij Jacjuk, Winzer (am Donau), b. Degen-dorf, Ukr. Lager, Bl. 5. (для С.Ч.). 2

— Рідні і знайомі відгукніться на адресу „Укр. Вісті“ для Василя Ганжі. 1

— Рідні та знайомі відгукніться на „У В“ (для Миколи Терещенка). 1

— Івана Янків та Петра Худика з Бурштина, пов. Рогатин, розшукує Остап Худик, Парагвай.

— Володимира, Андрія, Дмитра, Пилипа і Христину Данчук, село Кривеньке, повіт Гусятин Іван Данчук, Канада.

— Батька Миколу, сестру Марію та її сина Михайла Яцишина із с. Сухоствав, повіт Копичини, та сестру Анну Бобик із Яблонова, пов. Копичини — Гаська Король з дому Яцишин, Канада. Хто знав би про їх долю писати: Rechtsanwaltsbüro, Zell am See, Postplatz 19/I.

— Сина Паламаренка Василя розшукує Паламаренко Онися. Писати: Vidschta Vedza Vipiteno (pos) Bolzano, Italia.

— Рідні і знайомі, відгукніться! Гордєєва Анастасія і Желябін Кирило Ілліч. Писати на „Українські Вісті“. 3

— Пелехову Анну розшукує сестра Марія. Писати на „Українські Вісті“. 4

— Йосифа Кушвіра з Янова Львівського — Ріхтер Герман, писати на адресу: Richter Herman, München, Winzerstr. 91.

УВАГА!

Нова збірка оповідань Івана Смолія

„ДІВЧИНА З ВІНИЦІ“

Ціна 5 НМ. Набувайте в книгарнях і кіосках. 1

Увага!

Ще раз Відділ Інформації просить валсидати по ДВА примірники всіх видань. Надсилати потрібно на адресу Відділу Інформації, в м. Франкфурт/М.

Відділ Інформації.

ДО НАШИХ ЗАМОВЦІВ

Подаємо таксу оплати за надрукування оголошень в нашому часописі: 1 стор. — 600 НМ, 1/2 стор. — 350 НМ, 1/4 стор. — 200 НМ, 1/8 стор. — 100 НМ, 1/16 стор. — 50 НМ, 1/32 стор. — 25 НМ. В тексті — 100% надвишки.

РОЗШУКИ — 50 пфеніг. за кожне окреме слово.

Належну суму слід надсилати разом з текстом оголошення.

Без попередньої оплати — оголошень друкувати не будемо.

Адміністрація.

Часопис «УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ» виходить ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ: у середу, п'ятницю і неділю.

Прймається передплата:
На 1 місяць — 6 НМ
" 3 " — 18 НМ
Ціна окремого числа 50 ПФ.

Організуйте групову передплату та зголошуйтеся для кольпортажу. — Кольпортерам знизка 20%. — У справах передплати, одержування часопису, зміни адреси тощо — звертатися листовно і особисто до Адміністр.

Administration „Ukrainiski Wisti“
Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.

Видавнича Спілка
„УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ“
РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Головний редактор Ів. БАГРЯНИЙ.
Редактори застерігає за собою право скорочувати дописи, а з приводу невміщених дописів листується лише в особливих випадках. — Дописи і листи в справах редакційних адресувати не окремим редакторам, а Редакції:

Redaktion «Ukrainiski Wisti»
Neu-Ulm, Ludwigstraße 10.
Редактори приймають особисто в українському таборі Н. Ульму — Блок «А», вік 8—12 год. щоденно, крім суботи.
Authorized by Information Control Division
Druck: - Ukrainische Zeitung
Neu-Ulm — Ludwigstraße 10.

НАКЛАД ВИЧЕРПУЄТЬСЯ!

Кооперативні книгарні замовляють в кооперативі

КОС

Мюнхен, Розенгаймерштрассе 46а.

Одиночні та групові замовлення слати на адресу

В-ва „Прометей“

Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.

Книжки висилаються тільки за післяплатою. Ціна обох частин роману **17 НМ.**

Можна замовляти й поодинокі окремі частини

по ціні 8,50 НМ.